

מגילה (ז):

משנה. אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד.

משנה. אין בין שבת ליום הכפורים אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בכרת. גמרא. הא לענין תשלומין - זה וזה שוין. מני מתניתין - רבי נחוניא בן הקנה היא. דתניא, רבי נחוניא בן הקנה היה עושה את יום הכפורים כשבת לתשלומין. מה שבת מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין - אף יום הכפורים מתחייב בנפשו ופטור מן התשלומין. תנן התם: כל חייבי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתן, שנאמר - דברים כ"ה+ ונקלה אחיך לעיניך - כיון שלקה הרי הוא כאחיק, דברי רבי חנניה בן גמליאל. אמר רבי יוחנן: חלוקין עליו חביריו על רבי חנניה בן גמליאל. אמר רבא: אמר בי רב: תנינא אין בין יום הכפורים לשבת אלא שזה זדונו בידי אדם וזה זדונו בהיכרת. ואם איתא - אידי ואידי בידי אדם היא! אמר רב נחמן: הא מני - רבי יצחק היא, דאמר: מלקות בחייבי כריתות ליכא. דתניא, רבי יצחק אומר: חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו - לדונה בכרת ולא במלקות. רב אשי אמר: אפילו תימא רבנן, זה - עיקר זדונו בידי אדם, וזה - עיקר זדונו בהיכרת.

חידושי הרשב"א (שם)

ובכולהו הני דמתני' נמי משמע דתנא ושייר דהא באין בין שבת ליום הכפורים הוה ליה למיתני אלא שזה מותר באכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ונעילת סנדל ותשמיש המטה ובוה אסור ומיהו בזה יש לדחות דהיינו עיקר יום הכפורים.

רשב"ם ויקרא (פרק כג)

(כז) אך בעשור וגו' - בשאר ימים טובים הותרה מלאכת אוכל נפש ונאסרת מלאכת עבודה. אבל ביום הכפורים שהוא יום עינוי, כל מלאכה אסורה כשבת:

מגילה (כא):

משנה. הקורא את המגילה עומד ויושב. קראה אחד, קראה שנים - יצאו. מקום שנהגו לברך - יברך. ושלא לברך - לא יברך. בשני וחמישי, בשבת במנחה - קורין שלשה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה - מברך לפניו ולאחריה. בראשי חודשים ובחולו של מועד - קורין ארבעה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, ואין מפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה - מברך לפניו ולאחריה. זה הכלל: כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב - קורין ארבעה. ביום טוב חמשה. ביום הכפורים - ששה, בשבת - שבעה. אין פוחתין מהן, אבל מוסיפין עליהן, ומפטירין בנביא. הפותח והחותם בתורה - מברך לפניו ולאחריה.

מגילה (כג):

ביום טוב חמשה ביום הכפורים ששה וכו', מתניתין מני? לא רבי ישמעאל ולא רבי עקיבא, דתניא: ביום טוב - חמשה וביום הכפורים - ששה, ובשבת - שבעה, אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר: ביום טוב - חמשה, וביום הכפורים - שבעה, ובשבת - ששה, אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהן. מני? אי רבי ישמעאל - קשיא תוספת, אי רבי עקיבא - קשיא ששה ושבעה! - אמר רבא: תנא דבי רבי ישמעאל היא, דתנא דבי רבי ישמעאל: ביום טוב - חמשה, ביום הכפורים - ששה, בשבת - שבעה, אין פוחתין מהן אבל מוסיפין עליהן, דברי רבי ישמעאל. - קשיא דרבי ישמעאל אדרבי ישמעאל! - תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל.